

למיטב ידיעתו של "מבט לשלום", לא נקטה הרשות הפלסטינית כל צעדים משפטיים כנגד אלה תחת שיפוטה בעוון עיסוק בהסתה נגד ישראל. אולם, בניגוד לכך, היא העמידה לדין ושפטה לתקופות מאסר מספר פלסטינים אשר נמצאו אשמים בהסתה נגד הרשות הפלסטינית. ב-14 במאי 1995, נשפטו שני פלסטינים על-ידי בית המשפט לבטחון המדינה בעזה לשלוש וחמש שנות מאסר בהתאמה בעוון הסתה כנגד הרשות הפלסטינית. ב-20 במאי 1995, נשפט פלסטיני לשישה חודשי מאסר באשמה דומה. 106 יתכן, כמובן, כי חלק מן האנשים אשר הורשעו בהאשמות אחרות היו בעצם אשמים בהסתה כנגד ישראל וכי זה דבר זה היווה את הסיבה האמיתית להרשעתם. 107

יותר חשובה מהסתה מצד ארגוני טרור המתנגדים להסכם השלום עם ישראל היא השתתפות בהסתה מצד בכירים ברשות הפלסטינית. לרשות הפלסטינית ישנה התחייבות כפולה להמנע מהסתה ולנקוט צעדים משפטיים כנגד חבריה העוסקים בהסתה.

דוגמא מדהימה במיוחד היא השתתפות של בכירים במשטרה הפלסטינית בעצרת של החמאס. ב-22 בפברואר 1996, ערך החמאס בקלקיליה עצרת ברשיון, בנוכחות מאות שוטרים פלסטינים. בעצרת, נשרף דגם של אוטובוס אגד בקו 5, אשר פוצץ על-ידי מחבל מתאבד ב-9 באוקטובר 1994 והביא למותם של 22 ישראלים. דוברים בעצרת קראו לפיגועי נקמה בישראל בעבור רצח יחיא עייאש. 108 בנוסף, שלושה קצינים בכירים במשטרה הפלסטינית השתתפו בפועל בעצרת, ובכללם מפקד איזור קלקיליה. 109 שלושה ימים בלבד לאחר מכן, רצח שני מחבלים מתאבדים מהחמאס 27 בני אדם בפיגועים נפרדים בירושלים ובאשקלון. עצרת זו מראה בבירור כי הרשות הפלסטינית היתה מוכנה לא רק לאפשר פעולות הסתה פומביות נגד ישראל, אלא גם להעניק להן רשיון.

רק לאחר ששני מחבלים מתאבדים מן החמאס פוצצו את עצמם ב-25 בפברואר, יחד עם לחץ ישראלי ובינלאומי ניכר, נקטה הרשות הפלסטינית צעדים משפטיים כנגד שלושת קציני המשטרה הבכירים אשר השתתפו בעצרת. קולונל מוסא גידאללה, מפקד איזור קלקיליה, קולונל עבד אלרחים חסיין (אבו עואן) וקטפן איאד אלאקרה נשפטו כל אחד לחודש מאסר, השעייה של שישה חודשים מן המשטרה, והורדה בדרגה. קולונל גידאללה הוחלף בתפקידו כמפקד איזור קלקיליה. 110 גזרי הדין ניתנו על-ידי בית דין מיוחד שכנוס על-ידי ערפאת. 111

לאחר גל פיגועי ההתאבדות בישראל, אשר הביא למותם של 60 בני אדם, בחודשים פברואר-מרץ 1996, הורה היו"ר ערפאת לערוך פשיטה על החמאס והגיהאד האסלאמי, במסגרתה נעצרו מאות פעילים. על אף שהפשיטה לא כוונה באופן ספציפי כנגד הסתה, נאסף במהלך המעצרים חומר רב אשר הכיל הסתה אנטי ישראלית. ב-11 במרץ 1996, ערך כוח 17, המשמר הנשיאותי, מסיבת עיתונאים במסגרתה הציגו את כלי הנש ואת חומר ההסתה כנגד הסכם השלום והרשות הפלסטינית אשר נאסף במהלך המעצרים השונים של הפעילים האסלאמיים. 112

כפי שצויין בפרק שלוש, פארוק קדומי הוא אחד הבולטים בקרב מנהיגי אש"ף המתנגד להסכם השלום. ככזה, המקרה שלו הוא דוגמא מייצגת לתגובתו של אש"ף, או להעדר התגובה, לאלו תחת שיפוטה אשר עוסקים בהסתה. כ"שר החוץ" של אש"ף וכראש המחלקה המדינית שלו, קדומי נופל במסגרת תחום שיפוטה של אש"ף. לכל הפחות, יכול היה ערפאת להעבירו ממשרתו. לאחר התבטאותו כי "יש לשים קץ לישראל" 113 ערפאת הגיב לא על-ידי נקיטת צעדי ענישה נגד קדומי או גינוי ההתבטאות, אלא על-ידי הטענה כי זוהי עמדתו הפרטית של קדומי, ולא של אש"ף. הוא אף לא הגיב בפומבי, אלא נתן לשר החוץ הישראלי, שמעון פרס, להעביר הלאה את דברי ערפאת: "התבטאותו של קדומי הינה דעתו האישית, ומייצגת אך ורק את דעתו האישית... הרגעו וראו את הסיפור כסגור." 114

חשוב מכך, לא ננקטו צעדים משפטיים על-ידי אש"ף או הרשות הפלסטינית כנגד אף אחד מן הבכירים האחרים אשר עסקו בהסתה וצוטטו בפרק שלוש. סילוק מאש"ף או פיטורין מעמדות בכירות ברשות הפלסטינית היו יכולים להציב מחוץ לגבולות את אלה אשר הפרו את